

314 Stála Matka

transpozice 1

1. Stá - la Mat - ka od - hod - la - ně v sl - zách ved - le kří - že Pá - ně,

na kte - rém Syn je - jí pněl. Je - jí du - ši v hoř - kém lká - ní

sklí - če - nou, bez smi - lo - vá - ní do hlu - bin meč o - te - vřel.

2. Ó jak smutná, zkormoucená
byla ona svatá žena,
Matka Požehnaného!
Jak se chvěla, jak trpěla
zbožná Matka, když viděla
muka Syna milého!

4. Pro nepravost hříšných bratří
trpí Ježíš. Na něj patří,
jak ho člověk bičoval;
na drahého hledí Syna,
jak opuštěn v mukách hyna,
ducha Otci odevzdal.

3. Kdo z nás by se za pláč styděl,
kdyby Matku Pána viděl
v těžkém hoři nevinném!
Kdo by zůstal bez bolesti,
svatou Matku vida nésti
muka kříže se Synem!

5. Nuže, Matko, lásky zdroji,
dej, ať bol mě s tebou spojí,
ať jej s tebou prožívám;
dej, ať láskou vzplanout mohu
k trpícímu Kristu Bohu,
ať se jemu podobám!

6. Svatá Matko, vroucně prosím,
dej, ať v hloubi srdce nosím
živé stopy svatých ran,
na bolestech Syna tvého,
pro mé hříchy zmučeného,
ať i mně je podíl dán!
7. Dej, ať ráda duše strádá,
s Kristem snášet muka žádá,
denně, pokud budu žít;
vedle kříže s tebou státi,
spolu s tebou věrně lkáti,
Syna tvého usmířit!
8. Panno panen, jasná Paní,
dej mi ve svém slitování
druhem tvého žalu být;
v každé době blízký tobě,
ať smrt Páně nesu v sobě,
z jeho ran ať umím žít.
9. Ať mě každý bol s ním sblíží,
ať mám lásku k jeho kříži,
svatou krví opojen!
Abych nebyl vydán ohni,
přímluvami Pána pohni,
chraň mě, Panno, v soudný den!
10. Až budu se odtud bráti,
Kriste, rač mi s Matkou dáti
v nebi palmu vítězství;
a když toto tělo skoná,
dej, ať duše bezúhonná
v rajské slávě tvé se skví.

2. Ó jak smut-ná, zkor-mou - ce - ná by - la o - na sva - tá že - na,

Mat - ka Po - žeh - na - né-ho! Jak se chvě - la, jak tr - pě - la

zbož - ná Mat - ka, když vi - dě - la mu - ka Sy - na mi - lé - ho!

3. Kdo z nás by se za pláč sty-děl, kdy-by Mat-ku Pá-na vi-děl
 v těž-kém ho-ři ne-vinném! Kdo by zů-stal bez bo-les-ti,
 sva-tou Mat-ku vi-da nés-ti mu-ka kří-že se Sy-nem!

4. Pro ne - pra - vost hříš - ných brat - ří tr - pí Je - zíš. Na něj pa - tří,

jak ho člo - věk bi - čoval; na dra - hé - ho hle - dí Sy - na,

jak o - puš - těn v mu - kách hy - na, du - cha Ot - ci o - de - vzdal.

5. Nu - že, Mat - ko, lás - ky zdro - ji, dej, ať bol mě s te - bou spo - jí,

ať jej s te - bou pro - žívám; dej, ať lás - kou vzpla - nout mo - hu

k tr - pí - cí - mu Kris - tu Bo - hu, ať se je - mu po - do - bám!

6. Sva - tá Mat - ko, vrouc - ně pro - sím, dej, ať v hlou - bi srd - ce no - sím

ži - vé sto - py sva - tých ran, na bo - les - tech Sy - na tvé - ho,

pro mé hří - chy zmu - če - né - ho, ať i mně je po - díl dán!

7. Dej, ať rá - da du - še strá - dá, s Kristem sná - šet mu - ka žá - dá,

den - ně, po - kud bu - du žít; ved - le kří - že s te - bou stá - ti,

spo - lu s te - bou věr - ně ká - ti, Sy - na tvé - ho u - smí - řit!

8. Pan - no pa - nen, jas - ná Pa - ní, dej mi ve svém sli - to - vá - ní

dru - hem tvé - ho ža - lu být; v kaž - dé do - bě blí - zký to - bě,

ať smrt Pá - ně ne - su v so - bě, z je - ho ran ať u - mím žít.

9. Ať mě kaž - dý bol s ním sblí - ží, ať mám lás - ku k je - ho kří - ži,

sva - tou kr - ví o - pojen! A - bych ne - byl vy - dán oh - ni,

pří - mlu - va - mi Pá - na poh - ni, chraň mě, Pan - no, v soud - ný den!

10. Až bu - du se od - tud brá - ti, Kris - te, rač mi s Mat - kou dá - ti

v ne - bi pal - mu ví - tězství; a když to - to tě - lo sko - ná,

dej, ať du - še be - zúhon - ná v raj - ské slá - vě tvé se skví.